

GESCHREVEN GEDICHT

het bos ontwaakt uit de winter
de sneeuw glooit en de takken reiken
naar de azuurblauwe lucht

de vogels waken in daverend kabaal
over de lange velden in a majeure
wit verdwijnt in vogelvlucht

wat het ijs ooit heeft bevroren
verzuipt het water nu
en het ruikt naar ochtendregen

de rijk belegde bossengrond
dempt al mijn geluiden
en wanneer ik me stil houd
is alles plots luider

de vogelzang zal cumuleren
in gesprekken en een lied
het getrommel van de specht
maar je ziet hem niet

"alarm alarm"
schreeuwen de koolmeesjes
maar angst is er geenzins
want hoog in de bomen is alles veilig
van wat er beneden is

2022 Marjolein van Vliet